

derved; men det er jo ikke det Synspunkt, fra hvilket Sagen netop interesserer mig i dette Dieblif. — Med Hensyn til det under Nr. 2 stillede Vædringsforslag, som gaaer ud paa, at en udtryffelg Nævnelse af, at der ogsaa skal indhentes Samtykke fra Ciere af Bankhæftelsesobligationer, skal forfalde, havde jeg forberedt mig paa, at jeg under Forudsætning af, at det af en enkelt æret Folkethingsmand til den før nævnte Lov i samme Retning stillede Vædringsforslag i forrige Møde var blevet vedtaget, ogsaa vilde anbefale dette Forslag til Vedtagelse. Jeg troer ganske vist ikke, at denne Bestemmelse, der er kommen ind i Brandforsikringsloven for Kjøbenhavn, saavidt jeg erindrer ved privat Initiativ, til Sikkerhed for Bankhæftelsesobligationen er nødvendig; men staaer den det ene Sted, bør den ganske vist efter min Formening ogsaa findes det andet Sted, og jeg skal altsaa ialfald henstille til det høie Thing's Overveelse, om det ikke er rigtigt at vedtage det Samme i saa Henseende ved begge Love. Jeg kan nemlig ikke med den ærede Ordfører erkende, at der i denne Retning er nogen væsentlig Forskjel paa, hvad der bør gjøres gjældende for Landsbygninger, og hvad der bør gjøres gjældende for Kjøbstadsbygninger. For det Første indrømmede og nævnedes den ærede Ordfører selv, at der er ikke saa Bygninger, som falde ind under denne Lov, i hvilken der udtryffelg er givet Sikkerhed for Bankhæftelsen, saasom nogle Bygninger paa Kjøbenhavns Broer, Møller v. besl.; men dernæst have disse Creditorer virkelig efter den gjældende Lov, selv om Bankhæftelsen ikke oprindelig er lagt paa en Sord og en derpaa opført Bygning, ogsaa Sikkerhed i Bygningen. Man kan ikke i Tilfælde af Realisation uden videre stille disse to Ting fra hinanden og rive Bygningen ned, for at Ciiren af Obligationen ikke skulde faae Syldbestgjørelse i den. Det vil jo aldrig blive Tilfældet, og jeg kan derfor ikke lægge Vægt paa den Forskjel, der i saa Henseende gjøres af Udvalget mellem Bygninger paa Landet og Bygninger i Kjøbstæder. Forøvrigt kan jeg ganske henholde mig til de almindelige Grundsetninger. Jeg troer, at vi strengt bør overholde, at vi ikke ved den Lov, der gives i disse

Anliggender, og hvor der ingen som helst Nødvendighed er derfor, foretage vilkaarlige Forandringer ved private Rettigheder, selv om vi maaskee kunne sige os selv, at den Sikkerhed, som Vedkommende har, ikke i Realiteten derved bliver forringet. Det er Noget, man bør overlade til Parternes eget Dndomme, og man bør ikke fra Lovgivningsmagtens Side uden Nødvendighed foretage vilkaarlige Forandringer i saa Henseende. — Vædringsforslaget under Nr. 3 tør jeg, efter hvad der er passeret ved den tilsvarende Sags Behandling i forrige Møde, antage vil blive forkastet, hvilket jeg i ethvert Tilfælde maa ansee for det Rigtige. — Imod Vædringsforslagene under Nr. 4 og 5 skal jeg ikke gjøre nogen Bemærkning; jeg antager, at de vilde blive vedtagne paa samme Maade, som de tilsvarende Vædringsforslag bleve vedtagne i forrige Møde. — Hvad angaaer de af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) og det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen) stillede Vædringsforslag, maa jeg udtale mig imod dem alle. Imod det under Nr. 1 opførte Forslag skal jeg først gjøre den formelle Indvending, at det dog ikke er en saa væsentlig og storartet Forholdsregel, hvorefter der her er Tale, at det virkelig er passende to Gange at sætte Lovgivningsmagten i Bevægelse for at faae den truffen. Virkningen af Forslagets Vedtagelse vil jo være den samme, som om der var vedtaget en Resolution af det høie Thing eller som om det paa en eller anden Maade var tilkjendegivet, at Rigsdagen vilde gaae ind paa den Sag, men det er endnu ikke derved bestemt, at denne Udsøndring af Brandforsikringen skal finde Sted; det vil først senere blive bestemt, naar der træffes en Overenskomst mellem Rigsdagen og Regjeringen om Sammensætningen af Repræsentantskabet. Det er altsaa til ingen Nytte, om jeg saa maa sige, at man nu har søgt at sætte Lovgivningsmagten i Bevægelse. Hvis Regjeringen havde den samme Ansættelse som den ærede Folkethingsmand, vilde det have været meget lettere, at man først havde dannet sig en Mening om, hvilke Forandringer der burde foretages i Repræsentantskabet's Sammensætning, at man havde forhandlet desangaaende